

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра громадського здоров'я та управління охороною здоров'я

Навчальний рік 2023-2024

СИЛАБУС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА
«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я»

Освітній компонент	<u>нормативний</u>
Форма здобуття освіти	<u>заочна</u>
Галузь знань	<u>28 «Публічне управління та адміністрування»</u>
Спеціальність	<u>281 «Публічне управління та адміністрування»</u>
Спеціалізація (за наявності)	_____
Освітньо-професійна програма	<u>«Управління в сфері охорони здоров'я»</u>
<u>Другого (магістерського) рівня вищої освіти</u>	
Курс	<u>2</u>

Затверджено на засіданні
кафедри громадського здоров'я
та управління охороною здоров'я

Протокол № 14 від 28 серпня 2023 р.

Завідувач кафедри

Огнєв В.А.

Схвалено методичною комісією ХНМУ
з проблем громадського здоров'я

Протокол № 1 від 29 серпня 2023 р.

Завідувач кафедри

Огнєв В.А.

РОЗРОБНИКИ СИЛАБУСА

Мельниченко Олександр Анатолійович – професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор наук з державного управління, професор;

Огнев Віктор Андрійович – завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор медичних наук, професор;

Чухно Інна Анатоліївна – доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат наук з державного управління, доцент.

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Іващенко Роман Олегович – асистент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, магістр за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»;

Мельниченко Олександр Анатолійович – професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор наук з державного управління, професор;

Міщенко Марина Михайлівна – асистент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, магістр за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»;

Огнєв Віктор Андрійович – завідувач кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор медичних наук, професор;

Сокол Костянтин Михайлович – професор кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат медичних наук, професор;

Суворов Валентин Павлович – асистент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат наук з державного управління;

Черняк Михайло Євгенович – асистент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, доктор філософії з публічного управління та адміністрування;

Чухно Інна Анатоліївна – доцент кафедри громадського здоров'я та управління охороною здоров'я, кандидат наук з державного управління, доцент.

Телефон: (057) 707-73-20, (050) 162-73-50, (095) 539-75-44

E-mail: mel_doc@ukr.net, iach@i.ua

Локація: м. Харків, пр. Науки, 4, корп. А, 3 поверх, кафедра громадського здоров'я та управління охороною здоров'я

Очні консультації: час і місце проведення за розкладом кафедри.

Он-лайн консультації: локація (Google Meet) та час проведення за попередньою домовленістю з викладачем.

Професійні інтереси викладача: публічне управління розвитку суспільних процесів, національної економіки та окремих її галузей (сфер діяльності), передусім, сфери охорони здоров'я.
<http://distance.knmu.edu.ua/user/files.php>

ВСТУП

Силабус освітнього компонента «Публічне управління в сфері охорони здоров'я» складено відповідно до Стандарту вищої освіти України (далі – Стандарт) та освітньо-професійної програми «Управління в сфері охорони здоров'я» (далі – ОПП) як складову методологічного забезпечення підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня освіти галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування».

Опис освітнього компонента (анотація). Сфера охорони здоров'я зачіпає не лише медичні, а і економічні, соціальні, політичні та екологічні аспекти життєдіяльності населення. Ця сфера потребує поєднання зусиль, передусім, органів державного управління та органів місцевого самоврядування, тобто забезпечення належного публічного управління.

Предметом вивчення освітнього компонента є публічне управління в сфері охорони здоров'я.

Міждисциплінарні зв'язки: Освітній компонент «Публічне управління в сфері охорони здоров'я» прямо та/чи дотично пов'язано з освітніми компонентами публічного-управлінського, медичного й економічного профілю.

Пререквізити. Вивчення освітнього компонента «Публічне управління в сфері охорони здоров'я» передбачає попереднє опанування таких освітніх компонентів: «Публічна політика та врядування», «Стратегічне управління та управління змінами», «Інституціональне забезпечення публічного управління», «Технології прийняття управлінських рішень» та ін.

Постреквізити. Основні положення освітнього компонента «Публічне управління в сфері охорони здоров'я» мають застосовуватися при вивченні суміжних освітніх компонентів, і є базою для підготовки до захисту кваліфікаційної (магістерської) роботи та здобуття третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти.

Посилання на сторінку освітнього компонента в MOODLE:

<http://distance.knmu.edu.ua/user/files.php>

1 МЕТА ТА ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

1.1 Мета освітнього компонента – оволодіння теоретичними знаннями та практичними навичками публічного управління в сфері охорони здоров'я.

1.2 Основні завдання опанування освітнього компонента:

– вивчити методологічні основи публічного управління в сфері охорони здоров'я;

– охарактеризувати правове та інституціональне забезпечення публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я України;

– встановити особливості механізмів публічного управління публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я України;

– обґрунтувати методичні основи дослідження та налагодження публічного моніторингу розвитку сфери охорони здоров'я України;

– проаналізувати результативність публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я України;

– виявити проблеми зі забезпеченням розвитку сфери охорони здоров'я України;

– виокремити для подальшої адаптації до умов України передовий світовий досвід щодо покращання якості первинної медико-санітарної допомоги населенню;

– запропонувати концептуальні підходи до вдосконалення механізмів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я;

– визначити перспективні напрями та засоби публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я.

1.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє освітній компонент.

1.3.1 Вивчення освітнього компонента забезпечує опанування здобувачами вищої освіти наступних **компетентностей:**

інтегральні: здатність використовувати теоретичні знання та практичні навички задля розв'язання складних задач під час професійної діяльності у системі публічного управління та адміністрування (у т.ч. у сфері охорони здоров'я), а також в освітньому процесі;

загальні:

ЗК 1 Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

спеціальні (фахові, предметні):

СК 1 Здатність налагоджувати соціальну взаємодію, співробітництво, попереджати та розв'язувати конфлікти.

СК 2 Здатність організовувати діяльність органів публічного управління та інших організацій публічної сфери.

СК 4 Здатність визначати показники сталого розвитку на вищому, центральному, регіональному, місцевому та організаційному рівнях.

СК 8 Здатність розробляти стратегічні документи розвитку соціально-економічних систем на вищому, центральному, регіональному, місцевому та локальному рівнях.

1.3.2 Вивчення освітнього компонента забезпечує набуття здобувачами вищої освіти наступних **програмних результатів навчання:**

РН 2 Розв'язувати складні задачі публічного управління та адміністрування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проєкти нормативно-правових актів для їх усунення.

РН 6 Здійснювати ефективне управління інноваціями, ресурсами, ризиками, проєктами, змінами, якістю, застосовувати сучасні моделі, підходи та технології, міжнародний досвід при проєктуванні та реорганізації управлінських і загальноорганізаційних структур.

РН 7 Уміти розробляти національні/регіональні програмні документи щодо розвитку публічного управління, використовуючи системний аналіз і комплексний підхід, а також методи командної роботи.

РН 11 Розробляти обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції, враховувати цілі, наявні

законодавчі, часові та ресурсні обмеження, оцінювати політичні, соціальні, економічні та екологічні наслідки варіантів рішень.

1.3.3 Вивчення освітнього компонента забезпечує набуття здобувачами вищої освіти наступних **соціальних навичок (Soft skills)**: відповідальності; працювати індивідуально й в команді, управляти своїм часом і ресурсами, самостійно приймати рішення, критично мислити.

2 ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОБСЯГ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень, ОПП	Характеристика освітнього компонента
		заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань: 28 «Публічне управління та адміністрування»	Нормативна
Загальна кількість годин – 90	Спеціальність: 281 «Публічне управління та адміністрування»	Рік підготовки: 2-й
		Семестр 3-й
		Лекції 4 год.
Розподіл годин: аудиторні – 16 самостійна робота здобувачів вищої освіти – 74	Освітньо-кваліфікаційний рівень: другий (магістерський)	Практичні, семінарські 12 год.
	ОПП «Управління в сфері охорони здоров'я»	Самостійна робота 74 год.
		Вид контролю: іспит

2.1 Опис освітнього компонента

2.2.1 Лекції

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Види лекцій
1	Теоретичні основи публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я	2	Проблемна, мультимедійна та лекція-бесіда, презентація
2	Аналіз результатів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я	2	
Всього лекційних годин		4	

2.2.2 Семінарські заняття – не передбачені.

2.2.3 Практичні заняття

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Методи навчання	Форми контролю
1	Теоретичні основи публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я	4	Моделювання процесів і ситуацій, індивідуальні (групові) творчі роботи, кейс-метод, вирішення ситуаційних і практичних завдань	Усне опитування здобувачів вищої освіти, письмовий контроль теоретичних знань за варіантами
2	Аналіз результатів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я	4		
3	Концептуальні підходи до подальшого розвитку сфери охорони здоров'я	4		
Всього годин практичних занять		12		

2.2.4 Лабораторні заняття – не передбачені.

2.2.5 Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Методи навчання	Форми контролю
1	Теоретичні основи публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я	25	Індивідуальні (групові) творчі ситуаційні й практичні завдання	Презентація та захист результатів виконання творчих індивідуальних (групових) ситуаційних і практичних завдань
2	Аналіз результатів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я	24		
3	Концептуальні підходи до подальшого розвитку сфери охорони здоров'я	25		
Всього годин самостійної роботи здобувачів вищої освіти		74		

Види контролю:

Поточний: усне опитування здобувачів вищої освіти, письмовий контроль теоретичних знань за варіантами, презентація результатів роботи в малих групах.

Проміжний: захист результатів виконання ІЗ.

Додатковий: публічна презентація наукового продукту (тези, стаття...).

Підсумковий: іспит.

3 КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

3.1 Оцінювання успішності навчання здобувачів вищої освіти здійснюється на підставі чинної «Інструкції з оцінювання навчальної діяльності при Європейській кредитно-трансферній системі організації навчального процесу» (наказ ректора ХНМУ № 181 від 21.08.2021 р.).

Поточна навчальна діяльність (ПНД) здобувачів вищої освіти контролюється викладачем академічної групи, після засвоєння ними кожної теми освітнього компоненту і виставляються оцінки з використанням 4-бальної (національної) системи. Для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання до поточних оцінок також належить оцінка за виконане індивідуальне завдання. За підсумками семестру середню оцінку (з точністю до сотих) за ПНД викладач автоматично одержує за допомогою електронного журналу системи АСУ. Підсумковий бал за ПНД у семестрі визначається як середнє арифметичне національних оцінок за кожне заняття та ПЗ, округлене до 2-х знаків після коми. До суми балів за ПНД включається також оцінка за виконане ІНДЗ. Перерахунок середньої оцінки за ПНД у багатобальну шкалу, для освітніх компонентів, що завершуються іспитом (табл. 3.1). Формою підсумкового контролю міри опанування змісту освітнього компонента є залік, який проводиться викладачем академічної групи відповідно розкладу (на останньому занятті). Залік – це процес, протягом якого перевіряються отримані за час навчання: рівень теоретичних знань; розвиток творчого мислення; навички самостійної роботи; компетенції (вміння синтезувати отримані знання і застосовувати їх у вирішенні практичних завдань). Для коректного проведення

оцінювання підготовленості здобувачів вищої освіти за відповідним освітнім компонентом використовуються певні критерії (табл. 3.2).

Таблиця 3.1 – Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу (для освітніх компонентів, що завершуються іспитом)

4-бальна шкала	120-бальна шкала	4-бальна шкала	120-бальна шкала	4-бальна шкала	120-бальна шкала
5,00	120	4,25-4,28	102	3,49-3,53	84
4,95-4,99	119	4,20-4,24	101	3,45-3,48	83
4,91-4,94	118	4,16-4,19	100	3,41-3,44	82
4,87-4,90	117	4,12-4,15	99	3,37-3,40	81
4,83-4,86	116	4,08-4,11	98	3,33-3,36	80
4,79-4,82	115	4,04-4,07	97	3,29-3,32	79
4,75-4,78	114	3,99-4,03	96	3,25-3,28	78
4,70-4,74	113	3,95-3,98	95	3,21-3,24	77
4,66-4,69	112	3,91-3,94	94	3,18-3,20	76
4,62-4,65	111	3,87-3,90	93	3,15-3,17	75
4,58-4,61	110	3,83-3,86	92	3,13-3,14	74
4,54-4,57	109	3,79-3,82	91	3,10-3,12	73
4,50-4,53	108	3,74-3,78	90	3,07-3,09	72
4,45-4,49	107	3,70-3,73	89	3,04-3,06	71
4,41-4,44	106	3,66-3,69	88	3,00-3,03	70
4,37-4,40	105	3,62-3,65	87	Менше 3	Недостатньо
4,33-4,36	104	3,58-3,61	86		
4,29-4,32	103	3,54-3,57	85		

Таблиця 3.2 – Критерії оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів вищої освіти з освітніх компонентів, що завершуються іспитом

Оцінка	Критерії оцінювання
«Відмінно»	Здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили
«Дуже добре»	Здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна
«Добре»	Здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок
«Задовільно»	Здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих
«Достатньо»	Здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні
«Незадовільно»	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих

з можливістю повторного складання іспиту	фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу
«Незадовільно» з обов'язковим повторним вивченням освітнього компонента	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів
Зокрема, критерії оцінювання практичних навичок з освітнього компонента	
«Відмінно»	Здобувач вищої освіти відповідає високому (творчому) рівню компетентності: виявляє особливі творчі здібності, без помилок самостійно демонструє виконання практичних умінь та володіє системними теоретичними знаннями (знає методику виконання практичних навичок, показання та протипоказання, можливі ускладнення та ін.) та має здібності для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях
«Добре»	Здобувач вищої освіти самостійно демонструє виконання практичних умінь, допускаючи деякі неточності, які швидко виправляє, володіє теоретичними знаннями (знає методику виконання практичних навичок, показання та протипоказання, можливі ускладнення та ін.)
«Задовільно»	Здобувач вищої освіти демонструє виконання практичних умінь, допускаючи деякі помилки, які може виправити при корекції їх викладачем, володіє задовільними теоретичними знаннями (знає основні положення методики виконання практичних навичок, показання та протипоказання, можливі ускладнення та ін.)
«Незадовільно»	Здобувач вищої освіти не може самостійно продемонструвати практичні вміння (виконує їх, допускаючи грубі помилки), не володіє достатнім рівнем теоретичних знань (не знає методики виконання практичних навичок, показань і протипоказань, можливих ускладнень).

Загальна оцінка з освітнього компонента визначається як середнє арифметичне балів ПНД, які переводяться у 120-бальну шкалу ЕСТС (табл. 3.1) з додаванням балів, одержаних безпосередньо на іспиті (табл. 3.3).

Таблиця 3.3 – Оцінювання теоретичних знань, якщо практичні навички оцінюються за критеріями «виконав»/«не виконав»

Кількість питань	«5»	«4»	«3»	Усна відповідь на питання, які включають теоретичну частину освітнього компоненту	За кожену відповідь здобувач вищої освіти одержує від 10 до 16 балів, що відповідає: «5» – 15–16 балів; «4» – 13–14 балів; «3» – 10–12 балів.
1	20	18	12		
2	40	36	24		
3	60	54	36		
4	80	72	48		

Формою підсумкового контролю міри опанування змісту освітнього компоненту є іспит, який проводиться викладачем академічної групи відповідно розкладу. Іспит – це процес, протягом якого перевіряються отримані за час навчання: рівень теоретичних знань; розвиток творчого мислення; навички самостійної роботи; компетенції (вміння синтезувати отримані знання і застосовувати їх у вирішенні практичних завдань).

Максимальна кількість балів, яку здобувач вищої освіти може набрати за вивчення освітнього компонента – 200 балів, у т.ч. за ПНД – 120 балів.

Мінімальна кількість балів становить 120, у т.ч. за ПНД – 70. Відповідність оцінок за 200-бальною шкалою, 4-бальною (національною) шкалою та шкалою ECTS наведена у таблиці 3.4.

Таблиця 3.4 – Відповідність оцінок за 200-бальною шкалою, 4-бальною (національною) шкалою та шкалою ECTS

Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за 4-бальною (національною) шкалою
180–200	A	Відмінно
160–179	B	Добре
150–159	C	Добре
130–149	D	Задовільно
120–129	E	Задовільно
Менше 120	F, Fx	Незадовільно

Оцінка з освітнього компонента виставляється лише здобувачам вищої освіти, яким зараховані усі підсумкові заняття та іспит. Здобувачам вищої освіти, які не виконали вимоги навчальної програми виставляється оцінка **F_x**, якщо вони були допущені до складання іспиту, але не склали його. Оцінка **F** виставляється здобувачам вищої освіти, які не допущені до складання іспиту.

3.2 Питання до іспиту:

1. Аналіз результатів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
2. Виявлення проблем розвитку вітчизняної сфери охорони здоров'я
3. Вплив бізнес-структур на розвиток сфери охорони здоров'я
4. Вплив внутрішніх факторів на розвиток сфери охорони здоров'я
5. Вплив громадських організацій на розвиток сфери охорони здоров'я
6. Вплив зовнішніх факторів на розвиток сфери охорони здоров'я
7. Вплив органів державного управління на розвиток сфери охорони здоров'я
8. Вплив органів місцевого самоврядування на розвиток сфери охорони здоров'я
9. Департамент охорони здоров'я обласної державної адміністрації: функції та значення
10. Державно-приватне партнерство як механізм публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
11. Дипломатичні представництва та консульські установи України: роль у розвитку сфери охорони здоров'я
12. Залучення інвестицій як складова модернізації вітчизняної сфери охорони здоров'я
13. Запровадження гарантованого пакету медичних послуг як складова модернізації вітчизняної сфери охорони здоров'я
14. Запровадження та реалізація в Україні соціальних гарантій щодо підтримання здоров'я населення
15. Засоби адміністративного механізму публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я

16. Засоби економічного механізму публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
17. Засоби організаційного механізму публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
18. Засоби правового механізму публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
19. Засоби соціально-психологічного механізму публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
20. Інформаційне забезпечення публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
21. Кадрове забезпечення публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
22. Комерціалізація вітчизняної сфери охорони здоров'я
23. Концепція довгострокового розвитку охорони здоров'я до 2030 року
24. Медична реформа та розвиток вторинної ланки вітчизняної сфери охорони здоров'я
25. Медична реформа та розвиток первинної ланки вітчизняної сфери охорони здоров'я
26. Медична реформа та розвиток сільської медицини
27. Медична реформа та розвиток третинної ланки вітчизняної сфери охорони здоров'я
28. Медична реформа як запорука забезпечення національної безпеки держави
29. Мета та завдання публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
30. Методики оцінки результатів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
31. Міністерство охорони здоров'я України: функції та значення
32. Місце вітчизняної сфери охорони здоров'я у міжнародних рейтингах
33. Модернізація ресурсного потенціалу вітчизняної сфери охорони здоров'я
34. Моніторинг результатів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
35. Національна служба здоров'я України: функції та значення
36. Оптимізація витрат у сфері охорони здоров'я
37. Передовий світовий досвід публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
38. Перспективи запровадження в Україні страхової медицини
39. Принципи публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я
40. Реагування як механізм публічного управління за характером впливу
41. Реімбурсація як засіб публічного управління підтримкою пацієнтів
42. Регламентування як механізм публічного управління за характером впливу
43. Розвиток електронної системи охорони здоров'я (E-Health) як складова модернізації вітчизняної сфери охорони здоров'я

44. Розширення частини приватного сектора вітчизняної сфери охорони здоров'я як напрям її розвитку
45. Системи фінансування охорони здоров'я
46. Сфера охорони здоров'я: сутність, значення, складові
47. Уніфікація стандартів надання медичних послуг як складова модернізації вітчизняної сфери охорони здоров'я
48. Управління/відділ охорони здоров'я міської ради: функції та значення

3.3 Зміст освітнього компонента:

Тема 1 Теоретичні основи публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я. Сфера охорони здоров'я: сутність, значення, складові. Системи фінансування охорони здоров'я. Вплив внутрішніх і зовнішніх факторів на розвиток сфери охорони здоров'я. Запровадження та реалізація в Україні соціальних гарантій щодо підтримання здоров'я населення. Необхідність публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я. Мета, завдання, принципи, механізми, методи та засоби публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я. Огляд нормативно-правових актів, літературних джерел та інформаційних ресурсів щодо публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я.

Тема 2 Аналіз результатів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я. Методики оцінки результатів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я. Динаміка рівнів захворюваності населення, фінансування окремих підприємств охорони здоров'я й цієї сфери національної економіки загалом. Виявлення проблем розвитку сфери охорони здоров'я та покращання громадського здоров'я.

Тема 3 Концептуальні підходи до подальшого розвитку сфери охорони здоров'я. Адаптація до умов України передового світового досвіду щодо розвитку охорони здоров'я. Удосконалення підходів до використання методів публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я. Реалізація комплексу заходів за пріоритетними напрямками для подальшого підвищення якості доступних медичних послуг в Україні.

3.4 Індивідуальні завдання (ІЗ) є видом позааудиторної індивідуальної роботи здобувачів вищої освіти навчального, навчально-дослідницького чи проектно-конструкторського характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчального курсу й завершується складанням підсумкового заліку. Це завершена теоретична або практична робота в межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, умінь і навичок, отриманих у процесі лекційних і семінарських занять, охоплює декілька тем або зміст освітнього компонента в цілому.

Мета ІЗ. Самостійне вивчення частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань здобувачів вищої освіти з освітнього компоненту і розвиток навичок самостійної роботи.

Структура ІЗ:

- вступ – зазначається тема, мета й завдання роботи і основні її положення;
- теоретичне обґрунтування, виклад базових теоретичних положень, законів, принципів, алгоритмів тощо, на основі яких виконується завдання;
- вказуються та коротко характеризуються методи роботи при виконанні практичних, розрахункових, моделюючих робіт;
- основні результати роботи та їх обговорення – подаються статистичні або якісні результати роботи, схеми, малюнки, моделі, описи, систематизована реферативна інформація та її аналіз тощо;
- висновки;
- список використаних джерел.

Порядок подання та захисту ІЗ:

1. Звіт про виконання ІЗ подається у вигляді реферату. Він повинен мати обсяг 10–16 сторінок тексту стандартного оформлення (розмір аркуша А4, шрифт – Times New Roman, кегль – 14, міжрядковий інтервал – 1,5, абзацний відступ – 1,25, вирівнювання по ширині, між абзацні відступи – відсутні) і повністю розкривати зміст обраних питань.

2. ІЗ подається викладачу, який читає лекційний курс з даного освітнього компонента і приймає залік, не пізніше ніж за 2 тижні до дати його проведення.

3. Захист ІЗ відбувається на одному із семінарських занять, де здобувач вищої освіти репрезентує основні результати дослідження (до 5 хв.) та відповідає на питання за даною проблематикою.

4. Оцінка за ІЗ (максимум – 10 балів) є обов'язковою складовою підсумкової оцінки з освітнього компонента.

Невідповідність змісту, занадто великий/малий обсяг роботи, невідповідність формальним вимогам до оформлення, відсутність переліку використаних джерел або його неправильне оформлення, недостатня структурованість роботи, невчасне подання роботи на перевірку є підставами для зниження оцінки чи повернення роботи на доопрацювання.

3.6 Правила оскарження оцінки

Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю здобувачів вищої освіти ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 30.09.2020 р. № 35/2020) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_apel_kontrol.pdf) дозволяє уникнути конфліктів під час оскарження здобувачами вищої освіти результатів підсумкового контролю.

4 ПОЛІТИКА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА

Відповідно до діючої «Інструкції з оцінювання навчальної діяльності при Європейській кредитно-трансферній системі організації навчального процесу» (<https://knmu.edu.ua/documents/normatyvni-dokumenty-navchalnogo-proczesu/>), здобувачі вищої освіти мають отримати оцінку за кожною темою освітнього компоненту. Регламентовано порядок ліквідування академічної заборгованості (наказ ректора ХНМУ від 26.12.2019 р. № 533) та Положення про порядок відпрацювання студентами ХНМУ навчальних занять (наказ ректора ХНМУ від

30.09.2020 р. № 36/20) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_vidprac_zaniat.pdf). Важливо дотримуватися Кодексу корпоративної етики ХНМУ (<https://knmu.edu.ua/golovna/pro-nas/kodeks-korporatyvnoyi-etyky/>). ХНМУ створює простір рівних можливостей, вільний від дискримінації будь-якого національного, расового чи етнічного походження, статі, віку, інвалідності, релігії, сексуальної орієнтації, гендерної приналежності або сімейного стану. Всі права, привілеї, програми та види діяльності, що надаються здобувачам вищої освіти або співробітникам ХНМУ, розповсюджуються на всіх без винятку за умови належної кваліфікації. Від здобувачів вищої освіти очікується зацікавленість в опануванні освітнього компонента. Вітається творчий підхід у різних його проявах. Якщо у Вас виникнуть будь-які питання, будь ласка, контакуйте з викладачем.

5 АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Успішне опанування освітнього компонента вимагає дотримання засад академічної доброчесності. Відповідно до ст.42 Закону України «Про освіту» та Закону України «Про вищу освіту», враховуючи рекомендації НАЗЯВО (від 29.10.2019 р. протокол № 11) в ХНМУ запроваджено систему розвитку академічної доброчесності, основні положення якої розміщено на сайті ЗВО: Кодекс академічної доброчесності ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 27.08.2019 р. № 305) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/kodex_ad.pdf); Положення про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин в Харківському національному медичному університеті (наказ ректора ХНМУ від 02.07.2020 р. № 165) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_ad-1.pdf); Положення про Комісію з доброчесності, етики та управління конфліктами ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 02.07.2020 р. № 165) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_komis_ad.pdf); Положення про порядок перевірки у Харківському національному медичному університеті текстових документів – дисертаційних робіт, звітів за науково-дослідними роботами, наукових публікацій, матеріалів наукових форумів, навчальної літератури, навчально-методичних видань та засобів навчання на наявність текстових запозичень (наказ ректора ХНМУ від 27.08.2020 р. № 195); Положення про підготовку та захист магістерських робіт студентів, які здобувають ступінь вищої освіти «магістр» у ХНМУ (наказ ректора ХНМУ від 27.08.2019 р. № 371) (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_magistr.pdf). Не допускаються списування, використання різного роду програмних засобів, підказки, користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими електронними гаджетами під час заняття з метою, не пов'язаною з навчальним процесом. ХНМУ підтримує нульову толерантність до плагіату. Від здобувачів вищої освіти очікується бажання постійно підвищувати власну обізнаність в академічному письмі. На перших заняттях проводитимуться інформаційні заходи щодо того, що саме вважати плагіатом та як коректно здійснювати дослідницько-науковий пошук.

6 РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Авраменко Н.В. Державне управління системою охорони здоров'я на регіональному рівні: автореф. дис. ... д.держ.упр.: 25.00.02. Запоріжжя, 2011. 40 с.
2. Державне управління охороною здоров'я в Україні: генеза і перспективи розвитку: монографія / за заг. ред. М.М. Білинської, Я.Ф. Радиша. Київ: НАДУ, 2013. 424 с.
3. Державне управління охороною здоров'я України: монографія. Київ, 2014. 312 с
4. Карлаш В.В. Механізми державного регулювання у сфері охорони здоров'я населення України: дис. ... к.держ.упр.: 25.00.02. Харків, 2020. 214 с.
5. Кризина Н.П. Державна політика України в галузі охорони здоров'я: механізми формування та реалізації: автореф. дис. ... д.держ.упр.: 25.00.02. Київ, 2008. 36 с.
6. Радиш Я.Ф. Державне управління охороною здоров'я в Україні: генезис та тенденції розвитку: автореф. дис. ... д.держ.упр.: 25.00.01. Київ, 2003. 38 с.
7. Рингач Н.О. Державне управління охороною здоров'я як складовою системи забезпечення національної безпеки: автореф. дис. ... д.держ.упр.: 25.00.02. Київ, 2010. 39 с.
8. Bandar Abdulmohsen Al Knawy. Leading Reliable Healthcare. 2021. 268 p.
9. David Shirley. Project Management for Healthcare. 2nd Edition. 2020. 280 p.
10. Eldo Frezza. The Healthcare Collapse: Where We've Been and Where We Need to Go. 2019. 240 p.
11. Peter Hilsenrath. American Healthcare: Why It Costs So Much Yet Remains a Beacon of Growth and Development. 2022. 192 p.
12. Rosemary Stewart. Management of Healthcare. 2020. 228 p
13. Steven A. Finkler, Daniel L. Smith. Financial Management for Public, Health and Not-for-Profit Organizations. Thad D. Calabrese. 2020.
14. Sumita Singha. Future Healthcare Design. 2019. 208 p.
15. Will Thomas, Anneli Hujala, Sanna Laulainen, Robert McMurray. The Management of Wicked Problems in Health and Social Care. 2019. 306 p.

Допоміжна

1. Антонюк С.А. Державне регулювання розвитку приватного сектора в охороні здоров'я України на регіональному рівні: автореф. дис. ... д.держ.упр.: 25.00.02. Київ, 2006. 20 с.
2. Грузєва Т.С. Обґрунтування та розробка системи досягнення рівності в охороні здоров'я населення в сучасних умовах стратифікації суспільства: автореф. дис. ... д.мед.н.: 14.02.03. Київ, 2004. 27 с.
3. Долот В.Д. Механізми державного управління ціноутворенням в системі охорони здоров'я України: дис. ... д.держ.упр.: 25.00.02. Харків, 2018. 386 с.
4. Карамішев Д.В. Державне регулювання інноваційних процесів у системі охорони здоров'я: дис. ... д.держ.упр.: 25.00.02. Донецьк, 2007. 486 с.
5. Кланца А.І. Охорона здоров'я як структурна складова національної безпеки держави: дис. ... д.держ.упр.: 25.00.02. Харків, 2019. 571 с.

6. Мельниченко О.А., Ємченко В.І. Пріоритети публічного управління розвитком ринку стоматологічних послуг. *Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. пр.* Харків: Вид-во ХарPI НАДУ «Магістр», 2018. № 2. С. 129–134.

7. Мельниченко О.А., Овчарова Ж.М. Публічне управління розвитком сфери охорони здоров'я як предмет дисертаційних досліджень українських науковців. *Таврійський науковий вісник. (Серія: Публічне управління та адміністрування)*. 2022. № 4. С. 40–46.

8. Мельниченко О.А., Семененко С.В. Сучасний стан наукових розробок щодо публічного управління якістю первинної медико-санітарної допомоги населенню. *Таврійський науковий вісник. (Серія: Публічне управління та адміністрування)*. 2022. № 3. С. 79–86.

9. Мельниченко О.А., Удовиченко Н.М. Методи та засоби публічного управління розвитком сфери охорони здоров'я. *Вісник Національного університету цивільного захисту України. (Серія: Державне управління)*. 2018. № 1. С. 154–162.

10. Муляр Г.В. Адміністративно-правове забезпечення реалізації права на охорону здоров'я: дис. ... д.ю.н.: 12.00.07. Київ, 2020. 565 с.

11. Adam Ward. *The Healthcare Innovator's Workbook: Making Lean Design in Healthcare Happen*. 2020. 112 p.

12. Analytics in Healthcare: the Basics, Plain & Simple. URL: <https://ua.udemy.com/course/h16-advanced-analytics-in-healthcare-plain-simple/>

13. David Challis, John Chesterman, Rosemary Lockett, Karen Stewart. *Care Management in Social and Primary Health Care: The Gateshead Community Care Scheme*. 2020. 224 p.

14. Guidance for creating impactful health reports. World Health Organization. 2021. 36 p.

15. Gwyn Bevan, Harold Copeman, John Perrin, Rachel Rosser. *Health Care. Priorities and Management*. Routledge, 2022. 304 p.

16. *Health Policy in the Market State* / Edited By Linda Hancock. Routledge, 1999. 362 p.

17. Healthcare 4.0 – Healthcare in the Industry 4.0. URL: <https://ua.udemy.com/course/healthcare4/>

18. *Healthcare Systems Future Predictions for Global Care* / Edited By Jeffrey Braithwaite, Russell Mannion, Yukihiro Matsuyama, Paul G. Shekelle, Stuart Whittaker, Samir Al-Adawi. CRC Press, 2021. 600 p.

19. John Storey, Richard Holti. *Innovating Healthcare. The Role of Political, Managerial and Clinical Leadership*. Routledge, 2021. 212 p.

20. Manouche Tavakoli, Huw T.O. Davies. *Quality in Health Care. Strategic Issues in Health Care Management*. Routledge, 2021. 246 p.

21. Mark A. Vonderembse, David D. Dobrzykowski. *A Healthcare Solution. A Patient-Centered, Resource Management Perspective*. CRC Press, 2021. 312 p.

22. Martin Birley. *Health Impact Assessment. Principles and Practice*. Routledge, 2011. 400 p.

23. Melnychenko O., Chovpan G., Udovychenko N., Muratov G., Rohova O., Kravchenko Zh., Kutuzyan Zh. The medical reform: realities and prospects for Ukraine. *Wiadomosci Lekarskie*. 2021. Vol. LXXIV. Issue 5. May. P. 1208–1212.

24. Participatory Healthcare. A Person-Centered Approach to Healthcare Transformation / Edited By Jan Oldenburg, Mary P. Griskewicz. CRC Press, 2016. 338 p.

25. Richard Nadeau, Éric Bélanger, François Pétry, Stuart N. Soroka, Antonia Maioni. Health Care Policy and Opinion in the United States and Canada. Routledge, 2016. 172 p.

26. Rural Healthcare / Edited By Jim Cox, Christopher Clark, Tim Sanders. 2nd Edition. CRC Press., 2023. 270 p.

27. The US Healthcare Industry: Changes and Opportunities. URL: <https://ua.udemy.com/course/the-us-healthcare-industry-changes-and-opportunities/>

28. Value-Based Healthcare: An Introduction (Premium Edition). URL: <https://ua.udemy.com/course/valueintel-vbhc-premium/>

7 ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Держана служба статистики України. Офіційний сайт. URL: www.ukrstat.gov.ua

2. Наукова бібліотека Харківського національного медичного університету. URL: <http://libr.knmu.edu.ua/index.php/biblioteki>

3. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>

4. Національна наукова медична бібліотека України. URL: <http://www.library.gov.ua>

5. Харківська державна наукова бібліотека ім. В.Г. Короленка. URL: <http://korolenko.kharkov.com>

8 ІНШЕ

Корисні посилання:

Положення про запобігання, попередження та врегулювання випадків, пов'язаних із сексуальними домаганнями та дискримінацією у ХНМУ (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_sex.pdf)

Порядок проведення занять з поглибленого вивчення здобувачами вищої освіти ХНМУ окремих освітніх компонентів понад обсяг навчального плану (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/poriad_pogl-vyv_dysc.pdf)

Положення про визнання результатів неформальної освіти в ХНМУ (https://knmu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/05/polog_neform_osv-1.pdf)

Документи щодо поширення інклюзивної освіти в ХНМУ (http://www.knmu.kharkov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=7108%3A2021-03-10-14-08-02&catid=12%3A2011-05-10-07-16-32&Itemid=33&lang=uk)